

VASS ÁKOS

Másnapos szerelem

(a pincérlánynak)

az idő lüktető halánték,
mit csinálni, merre menni,
mert példának okáért
valahol valamit kéne enni,

fertőz kellem tompasága,
martra fut az értelem,
továbbszök kényszer délibábja,
nemed visszacseng, édesen

leléphetnék az esti fényben,
minden csillag félmosoly;
inkább kávézok, míg te éppen fals
csendemben felmosol.

(szintén a pincérlánynak)

olcsó kávéra nem hívtam őt,
nem vettem fel a legjobb ruhám,
nem mondtam neki, hány száz éva
fonta a magány hálóját reám.

nem hívtam ki kávézni,
még akármikor megtehetem,
de jobb a piacon szétnézni –
a legdrágább kötés zeller
kell nekem.

(utolsó este – kiengedett hajjal)

ha megsiratna félálomban,
s felébrednék, mint kit valami gyötör,
bevallanám: csaltam, hazudtam, loptam,
s még mindig mitomán kölyök

vagyok. s a világot neki hazudnám,
bár elhinné, hogy mosolyogni lássam,

és higgye el: jobb vagyok húsnál,
és egy egész élet várja,

csak nem velem.
megint kisenmmiztek,
hát istenem...

ajánlás:

ha látnám, hogy néha eszébe jutok,
s az a valami rám emlékezteti:
megindulnék, mint lejtőn a juhok,
vagy tengerszem irányába könnyek –
ember vagyok, ha nem is emberi.

(...)

szeráfom mindent rám hagy
nőstény kacsák cikáznak
megalkuvóra oly érzetet
hogy hangyák szórnak képzetet
alig-nedves alsógatyámra
a magány szeletre vágva
a lidérc most bukófény
rímkenyszer nyald ki elmém
hol már nem hallszik vonatsíp
és nem ég napszíttá tarló
föld alatt nyavalygó
egerek tücskök menyétek
ha összehúzódtok befértek.

(...)

a lélek névjegykártyára festve,
S.C. Soulmate Kft
pergamenén át tekints be,
mintha holmi havazó tévé
lenne. amit sugároz:
talk-show, zenés reggeli, reklámok,
néhány meglepett vendég,
folt patyolattiszta kelmén,
ezeregy új kés, daráló,
smink, narancsbőr-órló,
mókuskatéter, gondpárló,

jógik által használt mantra-lefőző,
tandem szobabicikli,
mentolos ízű gázspré,
instant bioprézli,
Prali úr és Praliné

(...)

bár reméltem, hogy fából is lehet csillag,
ma hóhérok maradékán osztozom,
asztalunk szélén vörösbor és színvak
szerelmemnek fehérré hazudom

asztalunk alatt üvölt a pórnép
a zsírszagtól megy el az esze,
üvölteném, hogy ez a jólét,
de lecsap hóhéraim bal keze

romlott az utolsó szíromig

az ember azt hiszi angyalt látott
fél napokon át csak zokog
olvasni próbál márványszájról
melyből csak porlik a szóhomok

a szomorúság ilyenkor szarvat ölt
minden fasárkányból tüzet csíhol
az élő húsba rútságként belekölt
őszi ködben tüdőként sípol

végül elalszik minden kis fény
és ami száraz az mind beázik
és az angyal reggel ismét
tegnapi részegek közt teázik